

Versiune anonimată

Traducere

C-77/24 – 1

Cauza C-77/24 [Wunner]ⁱ

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

1 februarie 2024

Instanța de trimitere:

Oberster Gerichtshof (Austria)

Data deciziei de trimitere:

11 ianuarie 2024

Recurenți:

NM

OU

Intimat:

TE

În litigiul dintre reclamantul TE, 1100 Viena [omissis], pe de o parte, și pârâții NM, Malta, M-XBX 1120 Ta'Xbiex, [omissis] și OU, Cipru, CY-2108 Nicosia, [omissis], pe de altă parte, având ca obiect suma de 18 547,67 euro, majorată cu dobânzi și cheltuieli, ca urmare a recursului formulat de pârâți împotriva ordonanței Oberlandesgericht Wien (Tribunalul Regional Superior din Viena) din 4 septembrie 2023, cauza 15 R 96/23g-46, prin care a fost anulată în parte ordonanța Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Tribunalul Regional pentru Litigii Civile din Viena) din 27 aprilie 2023, cauza 11 Cg 61/22d-29, Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria) [omissis] a adoptat următoarea

O r d o n a n ț ă:

ⁱ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

I. Reia procedura suspendată prin ordonanța din 9 noiembrie 2023, cauza 5 Ob 181/23p.

II. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE, următoarele întrebări preliminare:

1) Articolul 1 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (denumit în continuare „Regulamentul Roma II”) trebuie interpretat în sensul că vizează și acțiunile în despăgubire îndreptate împotriva unui organ al unei societăți, pe care creditorul societății le întemeiază pe răspunderea delictuală pentru încălcarea de către organul respectiv a unei norme de protecție (cum ar fi dispozițiile legislației privind jocurile de noroc)?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Articolul 4 alineatul (1) din regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei acțiuni în răspundere delictuală, ca urmare a pierderilor suferite la jocurile de noroc, îndreptate împotriva unui organ al unei societăți care propune jocuri de noroc online, fără concesiune, în Austria, locul în care s-a produs prejudiciul este determinat de:

a) locul din care jucătorul efectuează viramentele din contul său bancar în contul de jucător administrat de societate;

b) locul în care societatea administrează contul de jucător în care sunt înregistrate plățile, câștigurile, pierderile și bonusurile jucătorului;

c) locul din care jucătorul plasează mize prin intermediul acestui cont de jucător care, în cele din urmă, conduc la o pierdere;

d) reședința jucătorului în sensul de locul situării creanței sale privind plata soldului său creditor în contul de jucător sau

e) locul situării patrimoniului său principal?

III. [omissis] [Suspendarea procedurii]

M o t i v a r e:

Cu privire la I.:

1 Prin ordonanța din 9 noiembrie 2023, instanța de trimitere a suspendat procedura până la pronunțarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la cererea de decizie preliminară care i-a fost adresată de Oberster Gerichtshof la 19 octombrie 2023 cu privire la 5 Ob 110/23i.

2 În prezent, reclamantul din procedura aflată la originea cererii de decizie preliminară în discuție s-a desistat de acțiunea sa, renunțând la pretenție, fapt de

care s-a luat act prin ordonanța instanței de trimitere din 23 noiembrie 2023, iar cererea de decizie preliminară a fost retrasă. Prin urmare, procedura suspendată trebuia să fie continuată pentru a clarifica problema de drept al Uniunii din această procedură.

Cu privire la II.:

I. Situația de fapt

- 3 Titanium Brace Marketing Limited (denumită în continuare doar „Limited”) a exploatat un cazinou online de la sediul său din Malta prin intermediul site-ului internet www.drueckglueck.com. Aceasta și-a adresat oferta întregii piețe europene. Ea este titulara unei concesiuni malteze valabile de jocuri de noroc, dar nu a unei concesiuni în temeiul Österreichisches Glücksspielgesetz (Legea austriacă privind jocurile de noroc) și se află în prezent în insolvență.
- 4 Reclamantul, domiciliat în circumscripția instanței de prim grad de jurisdicție, a jucat jocuri de noroc online în perioada cuprinsă între 14 noiembrie 2019 și 3 aprilie 2020, prin intermediul site-ului internet al Limited și a plătit integral cuantumul în litigiu, fără a obține câștiguri. În această perioadă, pârâții erau „directori” ai Limited.
- 5 Pentru a putea juca pe site-ul internet al Limited, reclamantul a trebuit să deschidă un cont de client în Malta. Acesta a efectuat plăți din contul său bancar austriac într-un cont deschis la o bancă malteză pentru a-și alimenta contul de jucător (contul său de client). Limited a înregistrat aceste plăți cu titlu de credit. Contul deschis pentru reclamant în Malta era un cont de bani reali al Limited pentru acesta în calitate de jucător, care nu făcea parte din patrimoniul social al Limited. Dacă reclamantul decidea să participe la un joc de noroc, miza era debitată din contul de jucător. În cazul unui câștig, acesta ar fi fost de asemenea înregistrat în contul de jucător. Reclamantul a suferit o pierdere totală la jocuri în cuantum de 18 547,67 euro.

B. Pozițiile părților și procedura până în prezent

- 6 Reclamantul solicită rambursarea pierderii sale de la ambii pârâți. Potrivit acestuia, în lipsa unei concesiuni austriece pentru Limited, contractul de jocuri de noroc este nul. Reclamantul își întemeiază pretențiile pe dreptul de a obține despăgubiri, întrucât atingerea adusă monopolului austriac asupra jocurilor de noroc determină o încălcare a unei norme de protecție. În calitate de administratori ai Limited, pârâții sunt responsabili de faptul că societatea a propus jocuri de noroc ilegale în Austria. Aceștia răspund personal față de creditori și, în calitate de coautori, în conformitate cu articolul 1301 din Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch (Codul civil general austriac, denumit în continuare „ABGB”), ei răspund în solidar pentru încălcarea dispozițiilor referitoare la protecția jucătorilor prevăzute de legea austriacă privind jocurile de noroc. Competența instanței de prim grad de jurisdicție s-a întemeiat (printre altele) pe articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012.

- 7 Pârâții au invocat excepția lipsei de competență internațională. Articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 nu este aplicabil reclamantului. Pârâții nu au avut competența de a decide dacă Limited trebuia să se retragă de pe piața austriacă deja stabilită. Aceștia nu au luat decizii strategice privind întreprinderea, cel de al doilea pârât fiind doar o persoană de legătură cu autoritatea malteză pentru jocuri de noroc. Locul faptei cauzatoare a prejudiciului și locul producerii prejudiciului se află în Malta. Pârâților nu trebuie să li se aplice dreptul austriac, ci dreptul material maltez care nu cunoaște răspunderea organelor societății față de creditorii acesteia.
- 8 Instanța de prim grad de jurisdicție a respins acțiunea pentru lipsa competenței internaționale.
- 9 Instanța de apel a anulat această decizie în măsura în care reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe răspunderea delictuală și a dispus ca instanța de prim grad de jurisdicție să reia procedura fără a lua în considerare motivul de respingere reținut.
- 10 Ținând seama de decizia 10 Ob 56/22s recent pronunțată de Oberster Gerichtshof cu privire la fapte similare, condițiile privind competența instanței de la locul producerii faptei prejudiciabile potrivit articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 sunt îndeplinite. În principiu, administratorii unei societăți cu răspundere limitată răspund pentru propriul comportament culpabil numai față de societate, excepții existând doar în cazul unei dispoziții legale corespunzătoare, al unui prejudiciu intenționat cauzat creditorilor, al unor infracțiuni sau al încălcării culpabile a unei norme de protecție. În decizia 6 Ob 168/19b, Oberster Gerichtshof a statuat că încălcarea dispozițiilor referitoare la protecția jucătorilor nu constituie doar o încălcare a obligațiilor care angajează răspunderea societății, în cadrul raporturilor sale externe, pentru repararea prejudiciilor, ca urmare a imputabilității lor în sarcina organelor acesteia, ci și că administratorii pârâți pot de asemenea să răspundă personal față de reclamant. Reclamantul se întemeiază și pe acest aspect. Locul producerii prejudiciului este în Austria, întrucât miza plasată în Malta depinde de reușita sau de nereușita jocului, iar pierderile sunt compensate cu câștigurile. Doar pierderea înregistrată în soldul final este un prejudiciu inițial care, din cauza lipsei sumei corespunzătoare, se repercutează asupra patrimoniului din Austria al jucătorului. Pretinsa încălcare de către pârâți a dispozițiilor imperative de drept public austriac conduce, de asemenea, la situarea în Austria a locului materializării prejudiciului.
- 11 Instanța de apel a declarat admisibil recursul ca urmare a lipsei unei jurisprudențe a instanței supreme privind competența internațională a instanțelor austriece pentru acțiuni similare îndreptate împotriva administratorilor societăților de jocuri de noroc.
- 12 Recursul formulat de pârâți are ca obiect modificarea în sensul confirmării respingerii acțiunii în primă instanță și, în subsidiar, anularea și trimiterea cauzei spre rejudecare instanțelor inferioare.

- 13 Reclamantul solicită respingerea recursului.

C. Legislația relevantă

- 14 Articolul 7 din Regulamentul nr. 1215/2012 are următorul cuprins:

[„]O persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru:

[...]

2. în materie delictuală și cvasidelictuală, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă;[”]

- 15 Articolul 1 din Regulamentul Roma II are următorul cuprins:

Alineatul (1): „Prezentul regulament se aplică obligațiilor necontractuale în materie civilă și comercială, în situații care implică un conflict de legi. [...]”

Alineatul (2): „Următoarele aspecte sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament:

[...]

(d) obligațiile necontractuale care derivă din dreptul societăților comerciale și a altor organisme, constituite sau nu ca persoane juridice, cu privire la aspecte precum constituirea, prin înregistrare sau în alt mod, personalitatea juridică, organizarea internă sau dizolvarea societăților comerciale și a altor organisme, constituite sau nu ca persoane juridice, răspunderea personală a asociaților și membrilor pentru obligațiile societății comerciale sau organismului, precum și răspunderea personală a cenzorilor față de o societate comercială sau față de membrii acesteia în efectuarea controalelor legale ale documentelor contabile;”

- 16 Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul Roma II are următorul cuprins:

„Cu excepția dispozițiilor contrare din cadrul prezentului regulament, legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg dintr-o faptă ilicită este legea țării în care s-a produs prejudiciul, indiferent în ce țară are loc faptul cauzator de prejudicii și indiferent de țara sau țările în care se manifestă efectele indirecte ale respectivului fapt.[”]

- 17 Articolul 1301 din Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch (ABGB) are următorul cuprins:

[„]Mai multe persoane pot fi considerate răspunzătoare pentru prejudiciul cauzat în mod ilicit dacă au contribuit la acesta în comun, direct sau indirect, prin instigare, amenințare, comandă, ajutor, tănuire și altele asemenea sau chiar prin simpla neîndeplinire a obligației lor specifice de a preveni prejudiciul.[”]

- 18 Articolul 1311 din Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch (ABGB) are următorul cuprins:

„Simplul eveniment fortuit privește patrimoniul persoanei sau persoana asupra căreia se produce. Cu toate acestea, în cazul în care o persoană a provocat evenimentul fortuit ca urmare a unei culpe, a încălcat o lege care are ca obiect prevenirea prejudiciilor fortuite; sau [omissis], aceasta este răspunzătoare pentru prejudiciul care nu s-ar fi produs în absența acestor împrejurări.”

Articolul 3 din Österreichisches Glücksspielgesetz (Legea austriacă privind jocurile de noroc, denumită în continuare „GSpG”) are următorul cuprins:

„Cu excepția cazului în care prezenta lege federală prevede altfel, dreptul de a organiza jocuri de noroc este rezervat statului federal (monopolul jocurilor de noroc).”

D. Motivarea trimiterii preliminare

- 19 1.1. Potrivit jurisprudenței austriece, aspectele prezentate în acțiune sunt determinante pentru aprecierea competenței internaționale. Nu este necesară invocarea expresă a unei instanțe competente în temeiul Regulamentului nr. 1215/2012. Reclamantul trebuie să prezinte numai temeiul factual necesar. În ceea ce privește așa-numitele „elemente de fapt dublu relevante”, așadar, cele aflate la originea atât a competenței internaționale, cât și a temeiniciei pretenției, caracterul operant al argumentelor invocate în susținerea acțiunii trebuie să fie suficient pentru a nu greva verificarea competenței cu o examinare extinsă a fondului. Prin urmare, problema competenței internaționale trebuie apreciată în funcție de caracterul operant al aspectelor prezentate în acțiune.
- 20 1.2. Potrivit jurisprudenței existente deja în ceea ce privește dreptul austriac, răspunderea societății, în cadrul raporturilor sale externe, pentru fapta unui organ al acesteia poate fi angajată, în principiu, în cazul încălcării culpabile a unei norme de protecție în temeiul articolului 1311 din ABGB, întrucât dispozițiile GSpG referitoare la protecția jucătorilor au fost deja calificate drept norme de protecție. Potrivit afirmațiilor părților, legislația malteză în materia reparării prejudiciilor nu cunoaște o răspundere comparabilă.
- 21 1.3. Invocarea unor drepturi la despăgubire de natură delictuală față de părți, care se întemeiază pe materia delictuală și cvasidelictuală în sensul articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, nu ar fi, așadar, lipsită de concludență pe baza legislației austriece în materia reparării prejudiciilor. Cu toate acestea, trebuie să se examineze caracterul concludent al aplicării prezumate de reclamant a dreptului material austriac. În această privință, instanța de trimitere consideră că nu există un „acte clair”, astfel încât se impune sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară.
- 22 2. După cum se poate constata, Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu s-a pronunțat încă cu privire la domeniul de aplicare al dispoziției derogatorii

prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul Roma II. Cu toate acestea, din decizia pronunțată în cauza C-147/12, *ÖFAB* – în materia dreptului internațional procesual privat – reiese (punctul 42) că noțiunea „materie delictuală și cvasidelictuală”, care figurează la articolul 5 punctul 3 (aplicabil la momentul respectiv) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuia interpretată în sensul că privea acțiuni introduse de un creditor al unei societăți pe acțiuni prin care se urmărește ca, pentru datoriile respectivei societăți, să fie ținuti responsabili un membru al consiliului de administrație și un acționar al acesteia, dat fiind că ei au permis societății menționate să continue să funcționeze în pofida faptului că aceasta era subcapitalizată și trebuia să solicite să intre în lichidare.

- 23 3. Nu există o jurisprudență națională cu privire la domeniul de aplicare al acestei dispoziții derogatorii. În doctrina austriacă și germană sunt exprimate următoarele puncte de vedere:
- 24 3.1. *Wagner*, Die neue Rom II-Verordnung, IPRax 2008, 1, consideră că o interpretare extensivă a articolului 1 alineatul (2) litera (d) ar include, desigur, și răspunderea asociaților și a organelor pentru comportamentul culpabil față de societate și față de creditorii externi. Cu toate acestea, potrivit *Wagner*, din punct de vedere normativ și funcțional, motive mai bune pledează, în orice caz, în favoarea stabilirii unei legături cu materia delictuală a răspunderii în afara societății a asociaților față de creditorii acesteia.
- 25 3.2. Potrivit *Lurger/Melcher*, Handbuch Internationales Privatrecht² (2021), punctele 5/14 și următoarele, în ceea ce privește excepția referitoare la răspunderea personală a asociaților și a organelor pentru datoriile unei societăți, ar fi discutabil dacă aceasta vizează pur și simplu (limitarea) răspunderii corporative (și anume, în funcție de forma de societate, de exemplu excepția de la limitarea răspunderii asociaților unei societăți de capital) sau, de asemenea, răspunderea pentru orice alt comportament culpabil față de societate și față de creditorii săi. Acești autori observă că jurisprudența Curții (cauza C-147/12) admite, cel puțin în domeniul competenței internaționale, o calificare delictuală a acțiunilor privind excepția de la limitarea răspunderii.
- 26 3.3. Potrivit *Neumayr* în KBB⁷, articolul 1 din Regulamentul Roma II, punctul 6, excepția nu se aplică acțiunilor în despăgubire de natură delictuală îndreptate împotriva asociaților și administratorilor.
- 27 3.4. În ceea ce privește dispoziția derogatorie, în Germania se susține că este posibilă calificarea pretențiilor întemeiate pe dreptul societăților ca fiind de natură extracontractuală, în special a celor întemeiate pe răspunderea delictuală, atunci când este vizată răspunderea legală personală a asociaților și a organelor pentru datoriile unei societăți (*Junker* în MüKomm⁸, articolul 1, punctul 36). BGH [Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania)] (II ZR 84/05, NJW 2007, 1529) a abordat problema dreptului aplicabil răspunderii personale atunci când o societate cu răspundere limitată de drept neerlandez nu include în denumirea sa mențiunea care face referire la limitarea răspunderii și a calificat

răspunderea personală a asociatului nu din punctul de vedere al dreptului societăților, ci din perspectivă delictuală, întrucât utilizarea unei astfel de mențiuni nu face parte din obligațiile specifice impuse de dreptul societăților (a se vedea de asemenea *Junker*, citat anterior, punctul 38).

- 28 3.5. Răspunderea asociatului pentru distrugerea mijloacelor de existență, elaborată de BGH pe baza dreptului delictual material [articolul 826 din Bürgerliches Gesetzbuch (Codul civil german, denumit în continuare „BGB”)], care urmărește să protejeze un număr nedeterminat de creditori cărora asociatul le-a cauzat un prejudiciu ca urmare a unui act contrar bunelor moravuri, este de asemenea calificată în mod predominant în Germania ca fiind delictuală (a se vedea *Junker*, citat anterior, punctul 38 și jurisprudența citată, de asemenea, cu privire la opiniile divergente).
- 29 3.6. În opinia instanței de trimitere, legătura delictuală a acțiunilor în despăgubire ale creditorilor externi din dreptul procesual civil internațional, exprimată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-147/12, *ÖFAB*, ar putea să pledeze de asemenea, în ceea ce privește domeniul de aplicare al Regulamentului Roma II, în favoarea interpretării stricte a dispoziției derogatorii de la articolul 1 alineatul (2) litera (d) din acest regulament, independent de modul său larg de redactare, și în favoarea opiniei că acțiunile în despăgubire de natură delictuală ale creditorilor societății nu intră sub incidența respectivei dispoziții.
- 30 4. În cazul în care dispoziția derogatorie nu s-ar aplica în speță, în temeiul Regulamentului Roma II, legătura ar trebui stabilită în primul rând potrivit unei alegeri a legii prevăzute la articolul 14 din regulament, apoi, potrivit criteriilor de legătură speciale prevăzute la articolele 9-5 și, în cele din urmă, potrivit normei de bază prevăzute la articolul 4 din Regulamentul Roma II (*Neumayr* în KBB⁷ Vor Art 1 Rom II-VO, punctul 3; 6 Ob 186/21b).
- 31 4.1. Alegerea legii aplicabile nu a fost invocată. Criteriile de legătură speciale prevăzute la articolele 5-9 din Regulamentul Roma II privesc răspunderea pentru produse defectuoase, concurența neloială, daunele aduse mediului, încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală și acțiunile sindicale; acestea nu sunt relevante.
- 32 4.2. Prin urmare, trebuie avut în vedere articolul 4 din Regulamentul Roma II. Ipoteza prevăzută la alineatul (2) al acestui articol, în care persoana a cărei răspundere este invocată și persoana care a suferit prejudiciul își aveau reședința obișnuită în aceeași țară în momentul producerii prejudiciului, nu se regăsește în speță potrivit celor susținute în acțiune. Determinantă este, așadar, regula generală prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul Roma II.
- 33 4.3. Potrivit acesteia, legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg dintr-o faptă ilicită este legea țării în care s-a produs prejudiciul, indiferent în ce țară are loc faptul cauzator de prejudicii și indiferent de țara sau țările în care se manifestă efectele indirecte ale respectivului fapt. Prin „prejudiciu” se înțelege

prejudiciul inițial; se face referire la locul în care faptul generator al răspunderii a cauzat în mod direct un prejudiciu persoanei direct afectate (*Neumayr* în KBB⁷, articolul 4 din Regulamentul Roma II, punctul 3 și jurisprudența citată).

- 34 4.4. În cazul unor prejudicii pur patrimoniale fără încălcarea unor drepturi absolute – precum cele în discuție în prezenta cauză –, potrivit doctrinei, este dificil să se determine locul producerii prejudiciului în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul Roma II (*Melcher*, *Reine Vermögensschäden im internationalen Zuständigkeits- und Privatrecht*, VbR 2017, 126; *Lurger/Melcher*, *Handbuch Internationales Privatrecht*², punctul 5/37 și următoarele și jurisprudența citată în special la nota de subsol 81). Pentru considerente de coerență menționate la considerentul (7) al Regulamentului Roma II, trebuie să se facă referire și la normele în materie de competență conform articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012.
- 35 4.5. Pentru determinarea locului producerii faptei prejudiciabile în temeiul articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 se ține seama de locul materializării prejudiciului (*Hotărârea Curții C-709/19 Vereniging van Effechtenbezitters*, punctul 26 și următoarele), existând astfel criterii în favoarea atribuirii *ab initio* a competenței în favoarea instanțelor de la locul producerii faptei prejudiciabile din statul membru de domiciliu al reclamantului, ceea ce ar determina competența după *forum actoris* (*Hotărârea Curții C-12/15, Universal Music, C-304/17, Löber*, punctul 34). Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, pot fi astfel de criterii ce pot fi avute în vedere, de exemplu, încălcarea obligației referitoare la un prospect sau încălcarea obligațiilor legale de informare în statul în care se află domiciliul reclamantului (*Hotărârea Curții Vereniging van Effechtenbezitters, C-709/19*) ori ținerea unor conturi pentru investiții în care se produc în mod tipic prejudicii (cont bancar și cont de valori mobiliare) la bănci din statul în care se află domiciliul reclamantului (*Hotărârea Löber, C-304/17*). În ceea ce privește locul în care un prejudiciu pur patrimonial s-a materializat direct într-un cont bancar, o instanță în sensul articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 poate fi desemnată numai dacă celelalte împrejurări speciale ale cauzei susțin de asemenea o astfel de competență (a se vedea *Lurger/Melcher*, *Handbuch Internationales Privatrecht*², punctul 5/37).
- 36 4.6. În deciziile 10 Ob 56/22s și 8 Ob 172/22k pronunțate recent în cauze privind jocurile de noroc împotriva unei societăți malteze, referitor la articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, Oberster Gerichtshof a considerat că nu este determinant locul în care societatea administrează conturile de jucător. Plata efectuată de jucător nu ar aduce încă atingere patrimoniului său, întrucât acesta are o creanță față de societate pentru aceeași sumă a cărei plată o poate solicita în orice moment. Numai o pierdere superioară câștigurilor provenite din jocul de noroc interzis ar aduce atingere patrimoniului jucătorului prin reducerea dreptului său privind plata cu quantumul pierderii. În această cauză, s-a considerat că în favoarea competenței instanțelor austriece pledează împrejurarea că nelegalitatea pe care se întemeiază despăgubirile rezultă din încălcarea legislației austriece privind jocurile de noroc, și anume o încălcare a normelor imperative de

drept public austriece. De asemenea, în deciziile 3 Ob 164/23y și 6 Ob 168/23h, care priveau fiecare acțiuni în despăgubire îndreptate împotriva unor societăți de jocuri de noroc, s-a considerat că încălcarea obligațiilor relevante pentru despăgubiri a avut loc în Austria.

- 37 4.7. Dacă acest punct de vedere cu privire la locul producerii prejudiciului în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul 1215/2012 – dată fiind coerența necesară între normele internaționale privind competența și dreptul internațional privat – se aplică și locului în care s-a produs prejudiciul potrivit articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul Roma II, reședința obișnuită a reclamantului ar trebui probabil să fie reținută ca loc al situației creanței acestuia de plată a creditului în contul de jucător.
- 38 4.8. Acest aspect a fost reținut în decizia Oberster Gerichtshof pronunțată în cauza 6 Ob 233/18k într-o situație în care un reclamant a efectuat viramentul prin efectuarea unor acte de dispoziție în Austria. Aplicarea dreptului material austriac a fost confirmată în cauza respectivă. [Un alt complet al Oberster Gerichtshof] – în cadrul procedurii desfășurate împotriva unui notar stabilit în Elveția care a întocmit rapoarte de audit incorecte privind stocuri de metale prețioase – nu s-a opus ca locul determinant al producerii prejudiciului, în temeiul articolului 4 din Regulamentul Roma II, să fie stabilit în Austria, având în vedere împrejurările specifice ale situației în discuție.
- 39 4.9. În opinia instanței de trimitere, pentru aprecierea locului în care s-a produs prejudiciul inițial este determinant, pe de o parte, în ce constă prejudiciul și, pe de altă parte, unde s-a produs acesta pentru prima dată, în sensul unei prime reduceri a elementului corespunzător din patrimoniu. În speță, poate fi luat în considerare locul din care reclamantul efectuează viramente din contul său bancar în contul său de jucător, considerând că creanța reclamantului asupra unei sume în monedă scripturală față de banca sa are o valoare mai mare decât cea privind plata unui credit contabil în contul de jucător față de societatea de jocuri de noroc, astfel încât aceasta ar fi determinat deja o modificarea prejudiciabilă a patrimoniului. Ar fi de asemenea posibil, în sensul obiecțiilor părților, ca o diminuare definitivă a patrimoniului să fie reținută doar ca urmare a pierderii suferite în contul de jucător și, dat fiind că acest cont este administrat în Malta, să se considere că prejudiciul inițial s-a produs în Malta. Totuși, având în vedere că o astfel de pierdere depinde de aspectul ca reclamantul să joace din nou (și să piardă), doar acest joc (următorul) care determină pierderea ar putea să fie de asemenea considerat ca producând un prejudiciu inițial și să fie reținută competența instanțelor de la locul acestui joc. În cazul în care numai pierderea (definitivă) a dreptului la plata unui credit în contul de jucător este luată în considerare ca fiind prejudiciul inițial, se ridică problema locului în care se naște acest drept – în Malta unde este administrat contul, la locul de reședință al reclamantului, la locul situației patrimoniului său principal sau în altă parte.
- 40 4.10. În ipoteza în care locul în care s-a produs prejudiciul inițial se află în Austria, instanța de trimitere consideră că – în sensul jurisprudenței Curții de

Justiție a Uniunii Europene citate anterior cu privire la articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 – și în ceea ce privește problema legii aplicabile ar trebui să se pornească de la premisa că împrejurările specifice ale speței pledează în sensul aplicării dreptului material național de la locul producerii prejudiciului. În opinia instanței de trimitere, nu pare să existe o legătură vădit mai strânsă cu o altă țară în sensul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul Roma II.

Cu privire la III.:

[*omissis*] [drept procedural național]

Oberster Gerichtshof
Viena, 11 ianuarie 2024
[*omissis*]

DOCUMENT DE LUCRU